

FENT CAMÍ per la Segarra rural

14 de març
de 2010
Núm.625

El Fill pròdig

¿Així és Déu? Sí, així és. Jesús, aquest diumenge, dirigeix la paràbola del Fill Pròdig als fariseus i escribes perquè no entenen ni suporten el seu comportament: acull els pecadors i menja amb ells! I és que aquesta forma d'actuar qüestiona tots els seus esquemes, els socials i els religiosos. La imatge de Jesús compartint la taula amb aquestes persones mal vistes i excloses, segons els líders, de tota possibilitat d'accedir a la salvació de Déu, és una de les més belles dels evangelis. Nosaltres ho comprenem molt bé, perquè no fem seure a la nostra taula a qualsevol. Menjar amb algú, i més quan és en la pròpia casa, significa obrir una part de la nostra vida i compartir-la, i dir-li a l'altre, sense paraules, que ens agrada la seva companyia. Déu, ens diu Jesús, vol menjar amb tots. També, fins i tot, amb aquests fariseus que no entenen res, com el fill gran de la paràbola, i precisament per això, perquè no entenen res. L'amor incondicional i gratuït de Déu enderroca totes les raons i arguments que utilitzem per a fer judicis sobre els altres i justificar la nostra no acollida. Potser la nostra major conversió consisteix a aprendre a participar d'aquesta festa de Déu, dels seus petons, de les seves abraçades...

VIDA DE LES NOSTRES PARRÒQUIES

Horaris:

Diumenge, 21 de març:

CASTELLNOU D'OLUGES: 1 migdia.

FONOLLERES: 10 matí.

FREIXENET: 2/4 d'una migdia..

GÀVER: 1 migdia.

LLOR: 10 del matí.

MONTOLIU: 2/4 d'una del migdia.

MONTPALAU: 2/4 de 12 migdia.

SANT GUIM DE LA PLANA: 11 matí.

LA TALLADA: 2/4 d'onze matí.

VERGÓS DE CERVERA: 10 matí.

Xerrada quaresmal arxiprestal

Dia: Dimecres vinent, 17 de març

Hora: 9 del vespre.

Lloc: Casal Parroquial de Cervera.

A càrrec de **Mn. Josep Escós**, rector de Navarcles.

PREGÀRIA

Em rendeixo, Senyor, veient-vos, de lluny, amb els braços oberts. Em rendeixo, Senyor, a la vostra misericòrdia, sabent que m'espereu des de sempre. Vull tornar a la vostra pleta, caure als vostres braços, tornar a casa, tornar amb els meus germans. Sé que no m'ho mereixo, Qui pot parlar de mèrits quan regna l'amor? Però he vist els vostres braços oberts, sortint-me a trobar, i no resisteixo més. Corro cap al vostre encontre: vull caure als vostres braços i celebrar amb vós i amb tots els germans la festa del perdó, la festa del vostre amor.

Introducció

Sorpresa davant les persones, descobriment, regal ... L'obertura davant la vida de les persones ens obre a la sorpresa de Déu.

Experiència

“Allà hi era jo un altre dia més, com un dia qualsevol, a la fàbrica, fent peces per a ascensors, encara que era un dia molt especial: era el meu últim dia de treball allí ... Però aquell matí, a més de tot el que havia vist, havia de passar alguna cosa que a mi m'anava a marcar. Eren prop de les 8 del matí, gairebé feia dues hores que treballava, quan vaig veure aparèixer un nou company: era de color i que arribava tard per venir en bus, així que el seu començament no seria fàcil. Es diu Madou, 19 anys, del Níger. El seu català era regular, així que, quan em van dir que li expliqués com es feien unes peces, de seguida vaig començar a parlar amb ell. Quan vaig acabar aquest darrer dia de treball estava feliç ...

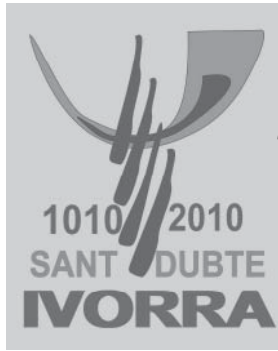
però a la vegada em preocupava el futur de Madou. Vaig decidir portar-lo amb el meu cotxe a casa, però abans vaig parlar-li de Madou amb Josep Manel, un altre company, que em va dir que a partir del dilluns següent ell el portaria a la fàbrica amb el seu cotxe.

La conversa amb Madou va anar molt més enllà: durant el camí cap a casa, lo primer que em va preguntar era si jo tenia amics negres, i per què ho feia això, i em va dir que jo era molt bona persona ... Les seves paraules em van posar els pèls de punta: Amb un simple gest, ell em va dir coses que abans mai no m'havien dit.. Madou em va dir que portava quatre anys aquí, amb uns amics que van venir del Níger. Sense pare, la seva família està allà. Són cinc germans i vol guanyar diners per poder tornar algun dia amb la seva família, al seu país”.

RAÚL

EL MIL·LENARI

DEL SANT DUBTE

11 abril 2010

1 maig 2011

Voldríem entendre la celebració, de l'Any Jubilar, amb motiu del mil·lenari del Sant Dubte d'Ivorra, no sols amb la mirada de l'esdeveniment passat sinó sobre tot en l'acceptació **del do d'una nova gràcia del Senyor** que, alhora que vol tornar-nos el goig d'aquella joiosa vivència religiosa, ens orienti en una direcció més evangèlica, més acollidora i més pròxima als pobres i al seguiment de Jesús.

És cert, també, que avui més que mai, tot es viu i valora des d'opcions de vida molt diferents. Amb tot, el fet que la Santa Seu hagi concedit la gràcia de celebrar aquests mil anys del Sant Dubte en el marc d'un Any Jubilar amb el do preuat de la indulgència, ben segur que el benefici espiritual resultant serà incomparablement millor.

Tant de bo que tot plegat ens portés també a veure'ns en la necessitat de valorar el lloc de privilegi que aquest santuari (i d'altres estesos per la geografia) ha tingut en la vida de l'Església, com a espai de retrobament amb Déu, de silenci i solitud, de pregària i de súplica, empar i conversió, de retrobament amb la fe pròpia i la viscuda amb els aplecs i peregrinacions.

Edita: Grup de parròquies de l'Arxiprestat de la Segarra. Bisbat de Solsona
E-mail= redacció@galeon.com web= www.galeon.com/full_fent_cami